

Nieuwsbrief Straatpastoraat Den Bosch

Dit is een uitgave van het Straatpastoraat Den Bosch • Nummer 15 • Maart 2018

Nieuwsbrief 15

De kou is gelukkig uit de lucht. Het weer voelt lenteachtig aan. Ook het straatpastoraat is weer in beweging gekomen met de nu nog tijdelijke aanstelling van Lianne van Oosterhout als straatpastor. In deze aflevering van de Nieuwsbrief vertelt ze over haar ervaringen van de afgelopen maanden. Verder zien we de vrijwilligers op bezoek gaan bij de kerststal van de Sint Jan. De Nieuwsbrief sluit af met een korte meditatie van theoloog Erik Borgman op onze missie in de wereld van nu.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Gesprek met straatpastor Lianne

Op 1 november is Lianne van Oosterhout begonnen als straatpastor van Den Bosch. Het werk is haar goed bevallen, zoveel is duidelijk, maar het betekent niet dat het altijd gemakkelijk is. Soms is het zelfs frustrerend. Maar toch. Lianne is tevreden. 'Geregeld ben ik aan het eind van mijn werkdag naar huis gefietst met het gevoel dat ik erg veel van mijn werk houd', vertelde ze. Gerard van Etten sprak met pastor Lianne over haar ervaringen.

Wat maakt het werk zo mooi voor jou?

De vreugde in mijn werk zit hem in de ontmoetingen met de mensen van de straat. En 'ontmoetingen' is de juiste omschrijving voor de maand november, mijn eerste maand. Het was een periode van contacten leggen en deze laten uitgroeien tot ontmoetingen met meer diepgang.

vervolg op blz. 2 >

Uiteindelijk eindigde het jaar 2017 ook positief

Jan G Vorstman

Het jaarverslag over 2017 is uit. Terugkijkend kunnen we niet om het pijnlijke gegeven heen dat onze gewaardeerde straatpastor Julia niet heeft

kunnen terugkeren in haar werk. In 2018 moet blijken hoe het vervolgtraject eruit ziet.

Maandenlang draaide het straatpastoraat slechts op halve kracht, met wat uren van Julia, met oud-stratpastors Jan Molmans, Embregt Wever, met Hans van Bemmel o.f.m. en, natuurlijk, met de vrijwilligers. Altijd was er aandacht voor de dak- en thuislozen. Het bestuur heeft daar zeer veel waardering voor.

Op 1 november is straatpastor Lianne van Oosterhout in dienst gekomen. In deze

nieuwsbrief kunt u lezen hoe het haar de eerste maanden is vergaan. Lianne gaat haar draai wel vinden, schatten wij in en daarmee kan het Straatpastoraat Den Bosch weer ten volle AANWEZIG ZIJN voor de dak- en thuislozen in onze gemeente.

Wij hopen dat U daaraan wilt bijdragen door ons te steunen en Vriend te worden. Ons verslag 2017 kunt u nalezen op de website.

**Jan G Vorstman,
voorzitter**

Lianne van Oosterhout

Dat was ongetwijfeld een intensieve periode?

Ja. Ik heb niet alleen kennis gemaakt met de mensen van de straat, maar ook met het netwerk erom heen, bijvoorbeeld met de vrijwilligers, de politie en de hulpverleners. Stimulerend vond ik de kennismaking met dominee Ruud Stiemer van de protestantse kerk. We hebben afgesproken om regelmatig bij elkaar te komen om te zien of we activiteiten samen kunnen oppakken. Er ligt werk genoeg in het pastoraat voor dak- en thuislozen, dus ik hoop dat we gezamenlijk tot mooie initiatieven zullen komen.

Ben je ook al tegen moeilijkere kanten aangelopen?

Jazeker! Ik houd oprecht van mijn werk, maar niet alles is even mooi en leuk. Het is lastig om mee te maken dat iemand hopeloos in de knel komt met de hulpverlening en daardoor op straat komt te staan. Vaak is er dan ook geen optie om ergens anders naar toe te gaan. Dit is frustrerend omdat ik denk dat het voorkomen kan worden. Ik neem mij dan ook voor komend jaar zulke situaties goed te observeren en indien nodig zal ik er nog eens op terug komen.

Over een opvang vertelden meerdere bewoners mij dat die plaats voor hen een hel is. Ondanks dat dit zeer levensbeschouwelijk is uitgedrukt, en

het mijn werk is om over geloofsthema's te praten, denk ik dat er soms meer nodig is dan een pastoraal gesprek.

Dit neemt niet weg dat er grote behoefte bestaat aan een pastoraal gesprek. Dit merk ik vooral bij het eten in het sociale restaurant Het Anker, waar ik twee uur met dezelfde mensen aan tafel zit. Tijdens het eten heb ik altijd serieuze gesprekken gehad met mensen. Ik merk het ook bij het Pastoraal UitzendBureau (PUB), waar lange gesprekken over het leven gevoerd worden. En bij de Hostel en Dag en Nachtopvang (drugsopvang), waar mensen zelf aangeven behoeften te hebben aan gesprekken met meer inhoud. Op het Inloopschip hebben de echte levensbeschouwelijke gesprekken vooral in groepsverband plaats. Geregeld heb ik daar met een groep moslims en een groep Polen gesprekken over de betekenis van het geloof in hun leven.

De individuele gesprekken op het Inloopschip (dag- en nachtopvang) kwamen wat langzamer op gang. Er is eerst de kat uit de boom gekeken om te weten wat voor een vlees ze met mij in de kuip hebben.

En dan wordt het december. Ondanks alle festiviteiten, is dit een donkere maand voor veel mensen.

Klopt! Er waren sombere verhalen, maar we hebben ook samen gevierd. Drie kerstvieringen heb ik meegemaakt.

De eerste was bij de PUB. Mij was gevraagd of ik het kerstverhaal of een ander stichtelijk verhaal tijdens de brunch kon vertellen. Ik heb gekozen voor een eigen vertelling van het Bijbelse kerstverhaal. Er waren daar tussen de 45 en 60 dak- en thuislozen. Aan het begin was het wat rumoerig, maar al gauw waren alle oren gericht op het geboorte van Jezus in een stal. Met veel plezier kijk ik terug op deze kerst bijeenkomst.

Op het Inloopschip was ik uitgenodigd als gast door de groep zin- en spirit die de viering organiseerde. Deze groep had een prachtige kerstbijeenkomst gemaakt met een mooi aangeklede tafel, gedichten, gezang en verhalen. Tot slot hadden we onze eigen viering in de Annakerk. Ze was niet zo druk bezocht, maar toch was dit ook een goede viering.

Tijdens het eten van broodjes na afloop hebben we het nog over de preek gehad en de volgende

dag kreeg ik van een van de aanwezigen een enthousiast app-bericht dat de overweging hem had geraakt en bemoedigd. Voor zulke reacties zal ik graag opnieuw zo'n kerstmarathon aangaan.

En nu zit je al weer in het nieuwe jaar.

Ja, maar het oude jaar heb ik afgesloten met nog een ander soort viering. Een paar dagen voor Kerstmis was er iemand van het Hostel overleden. Na Kerstmis werd ik gebeld of ik die week nog een herdenkingsdienst kon doen voor deze overleden bewoner. En zo heb ik in 2017 nog mijn eerste herdenkingsdienst gedaan. Nieuw leven en de dood liggen dicht bij elkaar, zo blijkt.

En hoe kijk je aan tegen het nieuwe jaar?

De belangrijkste taak voor mij als straatpastor is de aanwezigheid op straat, dus daar wil ik zeker de helft van de beschikbare tijd zijn. Verder hoop ik samen met de dominee activiteiten op te kunnen zetten voor de doelgroep. Met de vrijwilligers wil ik bekijken, hoe wij het beste de taken verdelen.

Je hebt een druk jaar voor de boeg, Lianne. Als dit interview verschijnt ben je al flink op weg in 2018. We blijven je volgen. Succes en plezier in je werk!

Dank je wel.

Gerard van Etten

Onmisbare vrijwilligers

Straatpastor Lianne is onmisbaar, want zij moet tenslotte het straatpastoraat in 's-Hertogenbosch vorm en inhoud te geven. Maar even onmisbaar als de straatpastor zijn de vrijwilligers, zonder wie het niet mogelijk zou zijn om onze mensen goed te ontvangen.

Wekelijks zijn vrijwilligers actief om de bezoekers van het spreekuur te ontvangen, op hun gemak te stellen en een praatje te maken, wanneer zij wachten op hun gesprek met pastor Lianne.

Alle zaterdagen versterken vrijwilligers de groep deelnemers aan de viering en zo zetten ze ook nog eens het gebed kracht bij. Daarbij verzorgen ze de koffie vooraf en de soep na afloop. Het verzorgen van de inhoud, opmaak en verspreiding van deze nieuwsbrief is eveneens in handen van vrijwilligers.

Het bestuur – vrijwilligers trouwens – is trots op deze trouwe groep en zeer dankbaar voor hun inzet.

Gepaste beloning
Daarom verdienen de vrijwilligers van het straatpastoraat 's-Hertogenbosch het om eens lekker in het zonnetje te worden gezet.

Om hen te bedanken voor hun inzet in het afgelopen jaar gingen we op 23 januari 2018 stap om de kersstal in de Sint Jan te bezoeken. Daar kregen zij een deskundige rondleiding. Na afloop nam bestuurslid Maarten van Oord de vrijwilligers mee voor een verkwikkende high tea in de Torenstraat. Daar konden alle deelnemers zich weer een beetje opwarmen. Het was namelijk best wel koud in de kathedraal die dag.

Gerard van Etten

Vrijwilligers met pastor Lianne voor het tochtportaal van de Sint-Jan

zien van Gods aanzichtbare aanwezigheid onder ons. Het is contemplatie in deze zin dat onze ogen en harten geopend worden voor wat doorgaans onzichtbaar blijft of in ieder geval geen aandacht krijgt:

Dat Jezus door onze straten blijft gaan, zich op een vitale manier met zijn volk blijft mengen en mensen in een unieke heilsgeschiedenis blijft engageren, vervult ons met hoop – hoop die bevrijdt van de krachten die ons willen isoleren en ons ongeïnteresseerd maken voor het leven van de anderen, voor het leven van onze stad. (...) Hoop die niet bang is zich te engageren door als gist te zijn overal waar wij leven en werken. Hoop die ons uitnodigt te midden van de smog God aanwezig te zien die door onze stad blijft gaan. Want God is in de stad!

Gods aanwezigheid kondigt de noodzakelijke vernieuwing van het leven aan en nodigt ertoe uit in deze vernieuwing mee te gaan en zichzelf te laten vernieuwen. In onze ontmoeting met God en ons handelen vanuit deze ontmoeting, worden wijzelf een plaats van goddelijke presentie.

Uit een tekst van Erik Borgman, theoloog en lekenpredikant

God is in de stad

‘In onze samenleving, op het “ritme van de verandering” gaan veel gezichten onopgemerkt voorbij omdat zij geen “recht” op burgerschap hebben, vreemdelingen die leefgeld medische verzorging ontberen, daklozen, eenzame bejaarden. Zij blijven aan de kant in een oorverdovende anonimiteit. En zij worden een stadsbeeld dat in onze ogen, en vooral in ons hart, langzaam natuurlijk wordt.’

Paus Franciscus sprak met deze woorden een aanklacht tegen de cultuur van onverschilligheid uit die onze wereld bedreigt. Maar het wordt contemplatie als wij in deze onzichtbaren een beeld

Plv. straatpastor Lianne van Oosterhout
De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos

zijn of zijn geweest. Mevr. Lianne van Oosterhout (foto links) vervangt op dit moment Julia Hoppenbrouwers (rechts) die ziek is.

T 06 17 66 24 12
E straatpastordb@gmail.com

Spreekuur
Donderdag vanaf 14.00 uur.
Inloop tot 16.00 uur.

Zaterdagse viering
Zaterdag 15.30 uur.
Vanaf 15.00 uur is er koffie en thee. Iedereen is van harte welkom om met ons mee te vieren.

Bezoekadres
Sint Annakerk
Boschmeersingel 26
5223 HJ Den Bosch

Voor toezending van de Nieuwsbrief: graag aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres
Boschmeersingel 26, 5223 HJ Den Bosch
<http://straatpastoraatdb.nl>

Uw bijdrage is van harte welkom
Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **Kansfonds**.